

26 Νοεμβρίου 2019

Έχει η ψυχή πρόσωπο; (μακαριστού π. Μάρκελλου Καρακαλληνού)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάθε άνθρωπος είναι μια προσωπικότητα μοναδική και ανεπανάληπτος. Έχει πλασθή από την μεγάλην αγαθότητα του Αγίου Θεού κατ' εικόνα και ομοίωσιν Αυτού.

Σύμφωνα με την πρόνοιαν του πανσόφου Θεού κάθε ψυχή είναι προικισμένη από την χάριν του Αγίου Πνεύματος με διάφορα τάλαντα και χαρίσματα, τα οποία διαφέρουν από ψυχή σε ψυχή. Καμμία ψυχή δεν ομοιάζει με την άλλην απόλυτα. Έχουν τα βασικά ιδιώματα της θείας εικόνας όλοι οι άνθρωποι ίδια, αλλά κάθε ψυχή έχει και τα ιδικά της προτερήματα και δωρήματα, τα οποία ο Κύριος έδωσε εις τις ψυχές και τα σώματα των ανθρώπων.

Ο κάθε άνθρωπος, επειδή είναι τιμημένος από τον Θεό με ελευθερία και αυτεξουσιότητα, θα εργασθή με την ιδικήν του προαίρεσι, διά να αξιοποιήση τα τάλαντα αυτά, δηλαδή τα προτερήματα της ιδικής του ψυχής. Όταν τα αξιοποιήση πλήρως, τότε ο άνθρωπος καθίσταται μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα. Εις τον σκελετόν της πνευματικής του οικοδομής προσθέτει και την ιδικήν του επιμέλειαν και καλλωπίζει τον οίκον της ψυχής του και συμπληρώνει εις αυτόν πολλά στοιχεία, τα οποία προέρχονται από την αξιοποίησι των ταλάντων και την χάριν του Αγίου Πνεύματος.

Έχει όμως πρόσωπον η ψυχή; Έχει πρόσωπον η ψυχή!... Και η ωραιότης του ανεπαναλήπτου αυτού προσώπου εξαρτάται από τον αγώνα του ανθρώπου να ομοιάση προς το κάλλος του Χριστού. Ανεκδιήγητον δε και άρρητον είναι το κάλλος του Θεού Λόγου και η ωραιότης της σοφίας και η μορφή του Θεού όπου υπάρχει εις την εικόνα Αυτού. Μακάριοι είναι εκείνοι οι οποίοι αγάπησαν να θεωρούν αυτό το κάλλος, από το οποίον ομορφαίνει και η ιδική τους ψυχή. Διά τούτο ο Ιερός Ψαλμωδός παρακαλεί: «Κύριε, εν τώ θελήματί σου παρέσχου τώ κάλλει μου δύναμιν» (Ψαλμ. 29, 8).

Ο Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος ερωτά: «Έχει πρόσωπον η ψυχή;» και απαντά ο ίδιος: «Έχει πρόσωπον, πού ομοιάζει σαν τον Αγγελον».

Κατά την κοινήν ανάστασιν των σωμάτων, η ψυχή, πού είναι αθάνατη, θα λάβη το ιδικόν της αφθαρτισμένο σώμα. Και εάν μέν η ψυχή ετήρησε άφθορον την εικόνα της και επέτυχε και την ομοίωσιν προς την Θεότητα, όσον ήταν δυνατόν εις αυτήν πάντοτε βέβαια με την ενίσχυσιν της θείας χάριτος, τότε και το σώμα της θα είναι διάφανο και φωτεινό και το πρόσωπο της ψυχής θα λάμψη και θα δέχεται το φώς της Αγίας Τριάδος κατά την χωρητικότητα και καθαρότητα πού απέκτησε εις τον επίγειον βίον της.

Εάν η ψυχή επιτύχη με την χάριν του Θεού την ιδικήν της ανάστασι και φθάση εις το κάλλος πού την προώρισε ο Θεός, θα μετέχη εις την αιώνιον δόξαν του Θεού. Συγχρόνως δε θα απαθανατίση και θα αφθαρτίση ο Άγιος Θεός και το συνημμένο με την ψυχή σώμα, διότι το σώμα έκανε υπακοή εις την ψυχήν και ο Ναός του σώματος έμεινε καθαρός.

Το νέον αθάνατον σώμα θα είναι η αιώνιος, αχειροποίητος, ουράνιος στολή της ψυχής.

Εκεί, εις την ουράνιον Βασιλείαν, θα γνωρίζωμεν και όλους τους Αγίους, όπως τους εικονίζει εδώ η Εκκλησία μας. Εκεί θα ευρεθούμε όλοι όσοι αξιωθούμε της ουρανίου μακαριότητας, καθένας με το Ιδικόν του πρόσωπον και την ιδιαιτέραν

του μορφήν, εις ιδιαιτέραν μονήν και κατάπαυσιν, διά να δοξάζωμεν ακαταπαύστως και αγγελικώς το Όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, της μίας αδιαιρέτου Τριάδος, εις την Οποίαν πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας. Αμήν.

Πηγή: http://www.pentapostagma.gr/2010/11/blog-post_4942.html